

Dosarul nr.2ra-2016/18

Prima instanță: Judecătoria Căușeni (jud: T.Avasiloaie)

Instanța de apel: Curtea de Apel Comrat (jud: A.Curdov, L. Caraianu, G.Colev)

Î N C H E I E R E

28 noiembrie 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Valeriu Doagă
Nina Vascan
Tamara Chișca-Doneva

examinând admisibilitatea recursului declarat de către Nicolae Ciumac,
în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de către Nicolae Ciumac împotriva Societății pe Acțiuni „Semiște-Agro”, intervenient accesoriu Inspectoratul de Stat al Muncii cu privire la declararea nulității clauzei din Statutul societății pe acțiuni, Statutului societății pe acțiuni înregistrat la 29 decembrie 2008, clauzei din contractul individual de muncă din 2 august 2004, contractului individual de muncă din 18 noiembrie 2005, anularea ordinului de desfacere unilaterală a contractului individual de muncă, restabilirea în funcție, încasarea salariului și altor plăți pentru lipsa forțată de la serviciu, restanței la salariul neachitat, indexării salariului neachitat în termen, penalităților de întârziere, ratei inflației, compensației pentru concediul medical, compensației pentru concediul de odihnă nefolosit și repararea prejudiciului moral,

împotriva deciziei din 14 iunie 2018 a Curții de Apel Comrat, prin care s-a respins apelul declarat de către Nicolae Ciumac și s-a menținut hotărârea din 8 aprilie 2014 a Judecătoriei Căușeni,

c o n s t a t ă :

La 02 ianuarie 2007, Nicolae Ciumac a depus cerere de chemare în judecată împotriva SA „Semiște-Agro”, solicitând restabilirea în funcția de director al SA „Semiște-Agro” începând cu 1 ianuarie 2006; încasarea salariului mediu lunar pentru perioada absenței forțate de la serviciu începând cu 01 ianuarie 2006, penalităților de întârziere și coeficientului ratei inflației; salariului mediu lunar neachitat în întregime pentru perioada 2 august 2004 – 1 ianuarie 2006, penalităților de întârziere și coeficientului ratei inflației; penalităților de întârziere în mărime de 5 763,91 de lei pentru perioada 31 decembrie 2005 – 1 mai 2006; anularea ordinului nr. 137 din 31 decembrie 2005 privind desfacerea unilaterală a contractului individual de muncă și repararea prejudiciului moral.

În motivarea acțiunii reclamantul a indicat că, la 21 iulie 1997 fabrica de prelucrare a semințelor de porumb situată în or. Căușeni în urma privatizării și-a încetat activitatea sa, luând o nouă formă de administrare, ca SA „Semiște Agro”

în care Nicolae Ciumac este deținătorul a 398 de acțiuni, Ciumac Valentina este deținătoarea a 20 de acțiuni, Sergiu Ciumac este deținătorul a 13 acțiuni și Vasile Ciumac este deținătorul a 13 acțiuni, iar statul în întreprinderea respectivă, deține 50% din totalul acțiunilor.

A menționat că, la 14 aprilie 1998 de către acționarii societății a fost convocată adunarea generală a societății și regulamentul de activitate a întreprinderii. De către adunarea generală a fost ales consiliul societății și comisia de cenzori.

Nicolae Ciumac a remarcat că, adunarea generală a societății, la desemnat în funcție de director executiv al societății și conform legislației naționale și Statutului societății având în competența sa, atribuția de a îndeplini întocmai deciziile adoptate de adunarea generală cât și de consiliul societății în primul rând, de a aduce întreprinderii venituri, activarea întreprinderii în program 24/24 de ore și a da posibilitate lucrătorilor de a beneficia de lucru, salariu și susțineri sociale a lucrătorilor, supunându-se nemijlocit adunării generale cât și consiliului societății.

La 2 august 2004 între președintele SA „Semințe Agro” și Nicolae Ciumac a fost semnat contractul individual de muncă, și conform art.2 al contractului, acesta are putere juridică pe o perioadă de 2 ani din data semnării lui, care a reconfirmat de adunarea generală.

Reclamantul a indicat că, la 18 noiembrie 2006 aflându-se în concediu medical, a fost vizitat de către juristul întreprinderii, care ducându-l în eroare i-a solicitat să semneze un nou contract de muncă, având în vedere necesitatea prezentării documentului respectiv la bancă. Totodată, i-a fost prezentat spre semnare 5 contracte pe care au fost aplicate semnături, fără a bănuși sau intui ce se petrece în culise și care este necesitatea semnării lor. Pe ultima filă a contractelor a fost aplicată data de 18 noiembrie 2005.

A relatat că, la 9 decembrie 2005 ilegal i-a fost aplică sancțiunea disciplinară sub formă de mustrare aspră, iar la 16 decembrie 2005 conform procesului - verbal nr. 10 al Consiliului de administrare a societății s-a hotărât, în lipsa acordului organului sindical, fără a fi discutată darea de seamă în fața acționarilor la adunarea generală și întreruperea relațiilor de muncă pe faptul expirării termenului contractului individual de muncă.

Nicolae Ciumac a menționat că la 27 decembrie 2005 s-a adresat cu cereri Președintelui SA „Semințe-Agro”, prin care a solicitat reexaminarea hotărârii adoptate și acordarea concediului nefolosit începând cu anul 2004 până în anul 2006.

La 28 decembrie 2005 cererea sa cu privire la reexaminarea hotărârii adoptate a fost respinsă, iar soluționarea chestiunii cu privire la concediile nefolosite i-a fost promisă, însă fără succes.

Astfel, în baza ordinului nr.137 din 31 decembrie 2005, a fost eliberat din funcția deținută, însă conform datelor calendarului anului 2005, 31 decembrie este sâmbătă - zi de odihnă, nefiind posibilă eliberarea din funcție.

Mai mult, în ordinul emis nu s-a indicat în baza căruia temei legal s-a purces la concediere și punctul Statutului societății pe acțiuni ce oferă temei Consiliului de a adopta o hotărâre, în privința concedierii directorului executiv care a fost numit în funcție de către adunarea generală a societății.

Nicolae Ciumac a mai indicat că, nu a făcut cunoștință cu ordinul respectiv la data emiterii lui, dar cu mult mai târziu la solicitarea lui i s-a înmănat xerocopia ordinului, iar carnetul de muncă i-a fost eliberat peste 5 luni din data eliberării.

Reclamantul a evidențiat că nu i-au fost achitate plățile salariale în întregime.

A considerat că, eliberarea sa din funcție este nejustificată, iar Statutul aprobat și înregistrat în anul 2008 este ilegal, deoarece este în contradicție cu Legea privind societățile pe acțiuni și Statutul cadru aprobat de Guvernul RM unde sunt știrbite drepturile acționarilor, cât și nu sunt oglindite atribuțiile, drepturile și obligațiile directorului executiv.

La 15 februarie 2007, Procuratura r-lui Căușeni în interesele SA „Semiște-Agro” a depus cerere reconvențională împotriva lui Nicolae Ciumac, solicitând încasarea în beneficiul SA „Semiște-Agro” a sumei de 1 321 279 de lei cu titlu de datorie.

La 27 ianuarie 2009, Ciumac Nicolae a depus cerere de chemare în judecată împotriva SA „Semiște-Agro”, intervenient accesoriu Inspectoratul de Stat al Muncii, solicitând încasarea restanței la salariu în mărime de 106 469 de lei, penalităților de întârziere în mărime de 106 469 de lei și indexării salariului neachitat în termen, în mărime de 106 469 de lei.

Prin încheierea din 19 iunie 2009 a Judecătoriei Căușeni au fost conexe într-un singur proces, cauza civilă, la acțiunea lui Nicolae Ciumac împotriva SA „Semiște-Agro” cu privire la restabilirea în funcție, încasarea salariului pentru perioada absenței forțate de la serviciu, penalității de întârziere și coeficientului ratei inflației, salariului mediu lunar neachitat în întregime, anularea ordinului de desfacere unilaterală a contractului individual de muncă și repararea prejudiciului moral și acțiunea reconvențională a Procuraturii r-lui Căușeni în interesele SA „Semiște-Agro” împotriva lui Nicolae Ciumac cu privire la încasarea datoriei, cu cauza civilă, la acțiunea lui Nicolae Ciumac împotriva SA „Semiște-Agro”, intervenient accesoriu Inspectoratul de Stat al Muncii cu privire la încasarea restanței la salariu, penalităților de întârziere și indexării salariului neachitat în termen.

Pe parcursul examinării cauzei, la 6 iunie 2011, Nicolae Ciumac și-a concretizat pretențiile din acțiune, solicitând anularea ordinului nr. 137 din 31 decembrie 2005 emis de SA „Semiște-Agro” privind desfacerea unilaterală a contractului individual de muncă, restabilirea în funcția de director al SA „Semiște-Agro”, încasarea de la SA „Semiște-Agro” a salariului pentru perioada absenței forțate de la serviciu; sumei de 102 204 de lei cu titlu de restanță la salariu; 102 204 de lei cu titlu de indexare la salariul neachitat în termen; 1 833 771, 20 de lei cu titlu de penalități de întârziere și coeficientului ratei inflației pentru perioada 2 august 2004 – 6 iunie 2011, 32 061,06 lei cu titlu de recalcul al compensației pentru concediul medical pentru perioada 2 august 2004 – 31 decembrie 2005; 13 436,09 de lei cu titlu de compensație pentru concediul nefolosit la încetarea contractului individual de muncă pentru perioada 2 august 2004 – 31 decembrie 2005 și 100 000 de lei cu titlu de prejudiciu moral, precum și compensarea cheltuielilor de judecată.

Prin încheierea din 18 noiembrie 2011 a Judecătoriei Căușeni, a fost admis renunțul Procuraturii r-lui Căușeni la acțiunea reconvențională depusă în interesele

SA „Semințe-Agro” împotriva lui Nicolae Ciumac cu privire la încasarea datoriei și încetat procesul în cauza civilă respectivă.

În cadrul ședinței primei instanțe din 12 noiembrie 2012, Nicolae Ciumac și-a modificat parțial pretențiile din acțiune, solicitând anularea ordinului de concediere nr. 137 din 31 decembrie 2005 emis de SA „Semințe-Agro”, restabilirea în funcția de director al SA „Semințe-Agro”, încasarea sumei de 102 204 de lei cu titlu de restanță la salariu, 741 600 de lei cu titlu de salariu mediu lunar pentru absența forțată de la serviciu, 5 781 055,72 de lei indexarea salariului neachitat în termen, 1 029 084,79 de lei cu titlu de pierderi legate de neachitarea în termen a salariului în raport cu rata inflației, 32 061,06 de lei cu titlu de compensație pentru concediul medical, 13 436 de lei cu titlu de compensație pentru concediul de odihnă nefolosit și 5 000 000 de lei cu titlu de prejudiciu moral.

Prin hotărârea din 21 noiembrie 2012 a Judecătoriei Căușeni, acțiunea a fost admisă în parte, fiind anulat ordinul nr. 137 din 31 decembrie 2005 emis de SA „Semințe-Agro” privind concedierea lui Nicolae Ciumac din funcția de director în legătură cu expirarea contractului individual de muncă. În schimbul restabilirii la locul de muncă a fost încasată de la SA „Semințe-Agro” în beneficiul lui Nicolae Ciumac suma de 30 060 de lei cu titlu de compensație suplimentară în mărime de 5 salarii medii lunare. A fost încasată de la SA „Semințe-Agro” în beneficiul lui Nicolae Ciumac suma de 102 204 de lei cu titlu de restanță la salariu, 497 083 de lei cu titlu de salariu mediu lunar pentru absența forțată de la serviciu, 1 235 703 de lei cu titlu de compensație pentru neachitarea în termen a salariului în raport cu rata inflației, 6 630 191 de lei cu titlu de prejudiciu pentru reținerea din vina angajatorului a plății salariului, 13 436,09 de lei cu titlu de compensație pentru concediul de odihnă nefolosit, 30 000 de lei cu titlu de prejudiciu moral, în rest, acțiunea a fost respinsă ca neîntemeiată. A fost încasată de la SA „Semințe-Agro” în beneficiul statului suma de 50 000 de lei cu titlu de taxă de stat.

Prin decizia din 23 mai 2013 a Curții de Apel Bender, au fost admise apelurile declarate de SA „Semințe-Agro” și Nicolae Ciumac, casată hotărârea din 21 noiembrie 2012 a Judecătoriei Căușeni și remiterea cauzei la rejudecare în prima instanță, în alt complet de judecată.

Pe parcursul examinării cauzei, la 24 decembrie 2013, Nicolae Ciumac a depus o cerere de concretizare a pretențiilor din acțiune, solicitând în final, declararea nulității absolute a pct. 1 din art. 30 a Statutului SA „Semințe-Agro” și a Statutului SA „Semințe-Agro” înregistrat la Camera Înregistrării de Stat la 29 decembrie 2008, art. 2 din contractul individual de muncă încheiat la 2 august 2004, a contractului individual de muncă încheiat la 18 noiembrie 2005; anularea ordinului nr. 137 din 31 decembrie 2005 emis de SA „Semințe-Agro” privind concedierea lui din funcția de director în legătură cu expirarea contractului individual de muncă; restabilirea lui în funcția de director al SA „Semințe-Agro”; încasarea salariului și altor plăți (adaosuri, premii) prevăzute de contractul individual de muncă, încasarea sumei de 102 204 de lei cu titlu de restanță la salariul neachitat, indexarea salariului neplătit în termen, 11 641 377 de lei cu titlu de penalități de întârziere și 2 242 626 de lei ce constituie rata inflației pentru perioada de la 2 august 2004 până la pronunțarea hotărârii, 32 061,06 de lei ce constituie recalculul compensației pentru concediul medical pentru perioada 2

august 2004 – 31 decembrie 2005, 13 436,09 de lei cu titlu de compensație pentru concediul de odihnă nefolosit la încetarea contractului individual de muncă pentru perioada 2 august 2004 – 31 decembrie 2005, 887.700 de lei ce reprezintă calculul salariului pentru absența forțată de la serviciu pentru perioada 1 ianuarie 2006 – 19 martie 2011 și 5 000 000 de lei cu titlu de prejudiciu moral.

Prin hotărârea din 8 aprilie 2014 a Judecătorei Căușeni, acțiunea lui Nicolae Ciurac a fost admisă în parte, fiind încasată de la SA „Semințe-Agro” în beneficiul lui Ciurac Nicolae suma de 32 400 de lei cu titlu de diferență la salariul necalculat și neachitat în baza contractului individual de muncă din 2 august 2004 pentru perioada 2 august 2004 – 1 august 2005, 54 000 de lei cu titlu de premii trimestriale necalculate și neachitate în baza contractului individual de muncă din 2 august 2004 pentru perioada 2 august 2004 – 1 august 2005, 31 201,10 de lei cu titlu de indexare a diferenței la salariul necalculat și neachitat, 51 159,80 de lei cu titlu de indexare a premiilor trimestriale necalculate și neachitate în baza contractului individual de muncă din 2 august 2004 pentru perioada 2 august 2004 – 1 august 2005, 6 810,81 de lei ce constituie diferența compensației pentru concediul de odihnă nefolosit la încetarea contractului individual de muncă din 2 august 2004 pentru perioada 02 august 2004 – 01 august 2005 și 5 000 de lei cu titlu de prejudiciu moral, în total suma de 180 571,71 de lei, în rest, acțiunea a fost respinsă. A fost încasat de la SA „Semințe-Agro” în beneficiul statului suma de 5 367,15 de lei cu titlu de taxă de stat.

La 17 aprilie 2014 și 8 mai 2014, Ciurac Nicolae, reprezentat de avocatul Ion Cîrlig, a declarat apel nemotivat, iar la 9 septembrie 2014 a depus apel motivat împotriva hotărârii din 8 aprilie 2014 a Judecătorei Căușeni.

La 14 mai 2014, SA „Semințe-Agro” a declarat apel nemotivat, iar la 18 noiembrie 2014 a depus apel motivat împotriva hotărârii din 8 aprilie 2014 a Judecătorei Căușeni.

Prin încheierea din 17 martie 2015 a Curții de Apel Comrat, apelul declarat de SA „Semințe-Agro” a fost restituit ca fiind depus în afara termenului legal.

Prin încheierea din 5 mai 2015 a Curții de Apel Comrat, a fost suspendat procesul în prezenta cauză civilă până la data intrării în vigoare a hotărârii judecătorești în cadrul procedurii de insolvență.

Prin încheierea din 18 mai 2017 a Curții de Apel Comrat, a fost reluat procesul în prezenta cauză civilă.

Prin încheierea din 5 octombrie 2017 a Curții de Apel Comrat, a fost suspendat repetat procesul în prezenta cauză civilă până la data intrării în vigoare a hotărârii judecătorești în cadrul procedurii de insolvență.

Prin decizia din 21 martie 2018 a Curții Supreme de Justiție, a fost admis recursul declarat de Nicolae Ciurac, a fost casată încheierea din 5 octombrie 2017 a Curții de Apel Comrat, cu remiterea cauzei la rejudecare la Curtea de Apel Comrat, la faza primirii cererii de apel. (f.d.95, vol.IV)

Prin decizia din 14 iunie 2018 a Curții de Apel Comrat, a fost respinsă cererea de apel depusă de Nicolae Ciurac și a fost menținută hotărârea din 8 aprilie 2014 a Judecătorei Căușeni.

Pentru a decide astfel, Curtea de Apel Comrat a reținut prevederile art. 54 alin. (1)-(3), 55 alin. (1) lit. i), 68 alin. (1), 82 lit. f), 83 alin. (4), 84, 89 alin. (2), 90

alin. (2) lit. c), 115 alin. (5), 119, 145, 332, 329 alin. (1) ale Codului muncii, art. 217, 220, 230, 1422 alin. (1), (2) și 1423 ale Codului civil, art. 50 alin. (4) lit. c), 65 alin. (3) al Legii privind societățile pe acțiuni.

Colegiul a constatat că, prima instanță întemeiat a ajuns la concluzia privind respingerea cerințelor acțiunii depuse de Nicolae Ciumac privind recunoașterea nulității pct. 30 a Statutului SA „Semințe-Agro” și pct. 2 al contractului individual de muncă din 2 august 2004, or, reieșind din prevederile art. 55 alin. (1) lit. i) și art. 54 Codul muncii, rezulta că contractul individual de muncă pe un termen determinat poate fi încheiat cu conducătorul întreprinderii.

În același timp, instanța de apel a menționat că, Nicolae Ciumac a fost angajat în funcție de director la SA „Seimnțe-Agro”, astfel încât societatea a fost în drept să încheie contractul individual de muncă pe un termen determinat.

Astfel, Colegiul a concluzionat că, nu poate fi reținut argumentul lui Nicolae Ciumac cu referire la faptul că contractul individual de muncă a fost încheiat la 18 noiembrie 2005 și nu la 2 august 2005, aceasta deoarece din contractul individual de muncă anexat la materialele cauzei se denotă că, acesta este datat cu 2 august 2005 și pe fiecare filă este aplicată semnătura lui Nicolae Ciumac, și doar pe ultima pagină a contractului prezentat de ultimul, este indicată data de 18 noiembrie 2015.

În aceeași ordine de idei, instanța de apel a remarcat că, în cadrul ședințelor de judecată, Nicolae Ciumac a recunoscut inițial semnăturile de pe contractul individual de muncă, iar ulterior a declarat că nu îi aparțin, însă demersul de efectuare a expertizei a fost respins, având în vedere că a fost înaintat fără respectarea prevederilor legislație procesuale și ca fiind depus cu omiterea termenului, acordat de instanța de judecată pentru prezentarea probelor.

Prin urmare, Curtea de Apel Comrat a specificat că, contractul individual de muncă a fost încheiat pe un termen de un an, deoarece după expirarea acestuia a fost încheiat un contract nou din 2 august 2005 cu termenul de valabilitate până la 31 decembrie 2005, în care au fost modificate condițiile esențiale ale contractului din 2 august 2004, inclusiv mărimea salariului. Acest contract a fost semnat de ambele părți, acestea neavând obiecții referitor la conținutul și condițiile contractului individual de muncă.

Ca urmare, Colegiul a conchis că, modificarea condițiilor contractului din 2 august 2004 referitor la termenul și salariul lui Nicolae Ciumac prin încheierea contractului din 2 august 2005 nu certifică existența a două contracte individuale de muncă concomitent, prin urmare, împreună cu încheierea contractului din 2 august 2005, contractul din 2 august 2004 a fost încetat și nu a produs efecte juridice pentru părți începând cu 2 august 2005.

Finalmente, Nicolae Ciumac a fost eliberat din funcția de director al SA „Semințe-Agro” nu la inițiativa angajatorului, dar în baza temeiurilor ce nu depind de voința părților, adică la expirarea termenului contractului din 2 august 2005, fapt pentru care pretențiile apelantului precum că, concedierea sa a avut loc cu încălcarea Legii privind societățile pe acțiuni, sunt neîntemeiate, iar ordinul de concediere este legal.

La 17 iulie 2018, Nicolae Ciumac a declarat recurs împotriva deciziei din 14 iunie 2018 a Curții de Apel Comrat.

În motivarea recursului a invocat că, instanța de apel nu a aplicat legea care urma a fi aplicată, iar ca urmare a aplicat eronat normele de drept material.

Recurentul a reiterat motivele de fapt și de drept indicate în cererea de apel și în cererea de chemare în judecată, care ulterior a fost concretizată.

Suplimentar a indicat că, instanțele de judecată nu s-au expus asupra tuturor cerințelor indicate în cererea de chemare în judecată, care ulterior a fost concretizată prin cereri.

Recurentul a solicitat admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și hotărârii primei instanțe, cu emiterea unei noi hotărâri de admitere a cererii de chemare în judecată.

În conformitate cu art. 434 Cod de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Curtea de Apel Comrat a pronunțat decizia contestată la 14 iunie 2018.

Recurentul a recepționat decizia instanței de apel la 20 iulie 2018. (f.d.178, vol.IVI)

Astfel, recursul declarat la 17 iulie 2018, este în termen.

Examinând temeiurile recursului declarat de către Nicolae Ciumac, în raport cu materialele cauzei civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către Nicolae Ciumac, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Astfel, argumentele invocate în recursul declarat se referă la dezacordul recurenteii cu soluția pronunțată de către instanța de apel, însă nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform secțiunii a II-a are

caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432. alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

În această ordine de idei, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII Cod de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

În conformitate cu art. 432 alin.(4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Cod de procedură civilă, însă, din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

În circumstanțele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera inadmisibil recursul declarat de către Nicolae Ciumac.

În conformitate cu art. 270, 433 lit. a), 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

dispune:

Recursul declarat de către Nicolae Ciumac, se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Valeriu Doagă

judecătorii

Nina Vascan

Tamara Chișca-Doneva